కథానిక

వ్యథిత హృదయాలు

వసంత నా జీవితం నాశనం కావడానికి కారణం అమే.

ఇప్పుడు వసంత ఎక్కడ వుందో, ఏం చేస్తుందో గూడా నాకు తెలియదు అమెను మరచిపోవడానికి నేను చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ బూడిదలో పోసిన పన్నీరులా అయినవి. చదువు మానేసి మూడేళ్ళ పాటు దేశాటనం చేశాను. నా జీవితంలో ప్రవేశించిన అశాంతి, ఆవేదనలను విస్మృతి చేసుకుందామని శాలప్రవాహంలో గతించిపోయిన నా జీవితాన్ని జ్ఞప్తికి రాకుండా చేసుకుందామని ఎన్నో గుళ్లు, గోపురాలు సందర్శించాను. కాని నా జీవితంలో అశాంతి జ్వాలలతో క్రుంగదీస్తున్న అమె స్వరూపాన్ని మాత్రం తుడిచివేయలేకపోయాను. ఎక్కడకుపోయినా ఏం చేస్తున్నా అమె నా వెన్నంటే వుండి శళ్ళముందు పొగ్గుత్కరిస్తూనే వుంది. నా జీవితంలో నేను కోరుకున్న శాంతి సౌఖ్యాలు నాకు కక్కడా అభించలేదు. "ఇక వసంతను మరచిపోవడం ఎలా?" అన్న ప్రశ్న ఇప్పటికి అలానే వుండిపోయింది.

అయినా ఇప్పుడు నేను అమెమగూర్చి ఆలోచించవలసిన అవసరం నాకెందుకు? ఇప్పుడు అమె వివాహిత. వివాహితురాలు తన భర్త సౌఖ్యం సంతోషమే తన భాగ్యంగా ఎంచుకొని హాయిగా జీవించి ఆదర్శించవలసిన ఒకానొక భారత స్త్రీ భర్తతో సంతోషంగా కాపురం చేస్తూ పిల్లా పాపలతో సుఖంగా నూరేళ్ళ జీవితాన్ని ఆనందంగా గడుపవలసిన వసంతను గూర్చి ఆలోచించవలసిన అవసరం నాకేమిటి?

ఎన్నోసార్లు అమె నన్ను నా దరిని మరొకసారి తన జీవిత భాగస్వామిగా ఎన్నుకుందో అప్పటినుండి అంతకుముందు అమెకూ నాకుగల ప్రేమానుబంధాలు పటాపంచలయినవి. అక్షణంనుంచి అమె నాకు సహోదరితో సమానం ఇక అమె నా పోదరి అనే భావనతో తప్ప మరో విధంగా ఊహించరానిది.

నా జీవితంలో మొట్టమొదటిసారిగా అమే నా హృదయాన్ని చూరగొంది. నన్ను ప్రేమించింది. అమే, నా హృదయంలో ప్రేమ జ్వాలలను రేపింది. ఇప్పటికి అమె నన్ను ప్రేమించిందనే భావిస్తున్నాను.

ఒక్కక్కప్పుడు "అక్కడే నేను పొరపాటుపడుతున్నానేమో?" అనిపిస్తుంది. నిజంగా అమె నన్ను ప్రేమించి ఉంటే నన్నెందుకు విరహం చేసుకోలేదు? మోహకరిని ఎందుకు పెండ్లాడింది? ఇప్పు నన్నెందుకు ఇలా చిత్రవధ చేస్తుంది. నన్నెందుకు మోసగించింది? నా జీవితం నాశనం కావడానికి కారణమేదుకయింది? నా జీవితంలో ప్రవేశించినప్పుడు అశాంతి జ్వాలలతో ఎందుకు దహించి వేస్తుంది? అమెకు అదొక అనందమా? ఒకరి జీవితాలతో చెలగాటలాడడమే అమెకు సంతోషమా?

ఒకదాని వెంబడి మరొకటి ప్రశ్నలు ఉత్పన్నమవుతున్నవి. కోపం, ఉత్కోషంలో ప్రవేశించి శరీరాన్ని భగభగ మండిస్తుంది అమే గనుక ఈ సమయంలో శాంతి కలిగి వుంటే గొంతు పిసికి చంపివేద్దామన్నంత పిచ్చి కోపం కలిగింది కొద్దిసేపటికి బాలో శాంతం ఆ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు అందించింది.

అమె నన్ను నిజంగానే ప్రేమించింది. మనస్సులో పడ్డ రాలో చదా దురుద్దేశము లేకుండా పరిపూర్ణ హృదయంతోనన్ను ప్రేమించింది. కాని, ఏంచెస్తుంది? పాపం పరిస్థితులను ధైర్యంగా ఎదుర్కొనే శక్తి అమెకు లేకపోయింది అందువల్ల తల్లిదండ్రులు నిర్ణయించిన వివాహానికి అభ్యంతరం చెప్పగలిసే పాహసించలేక వారికి బద్ధురాలయింది.

సిగరెట్లు కొనేవరకు బాలి పైళ్ళను తిరుక్కుమని పించడంతో నా వ్యాపారం చుట్టుకు వచ్చినట్టాను.

సాయంత్రం లాస్ట్ పిరియడ్ లీజర్ అవటంతో కాలేజీ నుంచి హాలుగుగంటలకే రూముకు వచ్చాను రూమ్ తాళం తీసి లోపలికి అడుగుపెట్టేసరికి నవరు క్రిందపడి ఉంది. పుస్తకాలు టేబుల్ మీదికి విసిరి సిగరెట్ అంటించి పడక కుర్చీలో మేను వాల్చి కవరు చి పాను. పొగుకావు సైజులో అందంగా ఉన్న అక్షరాలు నన్ను అమితంగా ఆకర్షించినవి "ఎవరు బాబాయ్?" అనుకుంటూ క్రింద వంతకం చూశాను. 'వసంత' అని ఉంది

ఆ జాబు వసంతదగ్గరి నుండి రావటమే నాకు ఇన్ని ఆలోచనలు కలిగడానికి కారణమయింది మరో సిగరెట్టు వెలిగించి జాబు చదవటం మొదలెట్టాను:

వందే అన్నయ్యకు

నా నమస్కారములు. నిన్న తిరిగా [illegible] అప్పుడు ఇద్దరం నా పైస్కూల్ [illegible] టికి జాగా జూపేకి

రాత్రి [illegible] పిల్లలు [illegible] పిలిగించి [illegible] తన్నాయత్యంలో [illegible] చేస్తున్నాను.

నా ప్రక్క [illegible] కూర్చున్నట్లు [illegible] కూర్చున్నాను.

వసంత నా [illegible] కూర్చునిఉంది ఒక్కతణం నేను మాటాడలేక పోయాను. [illegible] పోయాను.

"వ...వం...నా" అన్నామళయంతో వూళ్లో నాకు శాంతిలేదు, ఎక్కడయినా కొన్నాళ్ళు తిరిగి వస్తేకాని నా మనసుకు శాంతి లభించదు అని కొంతడబ్బు తీసుకొని రైలు దేశాను.

అలా మూడేళ్ళ పాటు దేశాటనం చేశాను, కాని వసంతను మరిచిపోలేకపోయాను చదువు ధ్యాసలోనైనా నా పడిచే మనస్సుకు శాంతి లభిస్తుందేమోనని పట్నంలో కాలేజీలో చేశాను, రైలింగు "ఛా"మని అరిచిన శబ్దానికి ఆలోచనలోనుండి తేరుకున్నాను, రైలెక్కి కూర్చున్నాను,

ఎలాగయితేనేం ఎనిమిది గంటలకు రైలు నేను దిగవలసిన స్టేషన్ లోకి వచ్చి ఆగింది. నిట్టూర్పులతో బండిలోనుండి క్రిందకుదిగి టికెట్టు కలక్టరుకు టిక్కెట్టు ఇచ్చి స్టేషన్ లోనుంచి బైట పడ్డాను. రిక్షా ఎక్కి తిన్నగా వసంత ఇంటికి చేరుకున్నాను,

ఇంట్లోకి ప్రవేశించబోతూ ఒక్కతణం సంశయించాను. "నన్ను చూసి వసంత ఎలా మారిపోతుందో, అమె బంధువులు నన్ను చూసి ఏమనుకుంటారో" నేను వసంతకు కనిపించి ప్రశాంతంగా వున్న నీటిలో రాయివేసి నట్లవుతుందేమో?" నన్నే సంశయంతో ఆగిపోయాను.

"ఎవరేమనుకున్నా నాకే వసంతను చూడాలి" అనుకొని గుమ్మంలోకి అడుగుపెట్టాను.

అంతే లోపలినుంచి పోల్లుమని ఏడుపులు వినిపించినయి.

నేను నిలువునా కొయ్యబారిపోయాను. ఏమిటీ విపరీత పరిస్థితులు ఇరవై ఏళ్ళయినా నిండని వసంతమరణించిందా? ఆ మాటను పెదవి విప్పి బయటకు అనుకోలేక పోయాను. కడ పటి జీవించి ఉన్నప్పుడు నాకాపోయినా మరణించిన అమె నిర్జీవ ప్రతిమనైనా చూసిపోదామని మరో అడుగువేసాను.

"పిచ్చివాడా! ఇంకా ఎందుకు నీ మమకారం. మరణించిన అమెకళాన్ని చూసి నీ ఉద్దరిస్తావు? బ్రతికి ఉన్నప్పుడు చూడలేకపోయిన నువ్వు అమె నిర్జీవ శరీరాన్ని గుచూడగలుగుతావు. అమె చలనంలేని ఒక మట్టిబొమ్మ. ఆ మట్టిబొమ్మ నీకెం సంతృప్తినిస్తుంది. వెనక్కు తిరుగుతు ఇంకా ఆలస్యం ఎందుకు? వెంటనే వెనక్కి తిరిగివెళ్ళిపో! వెళ్ళిపో! అటూఎవరో వికటాట్టహాసంతో అంటున్నట్లనిపించింది.

నేను ఆ మాటలు వినలేక గట్టిగా చెవులు మూసుకున్నాను. ఒక్కతణం అక్కడ ఉండలేక గాయపడిన మనిషితో వ్యథిత హృదయంతో వెనక్కుతిరిగాను.

(శివ పేటి తరువాయి)

అందచందాలు, అంగ సౌష్ఠవము, అర్థజ్ఞానము. కళలన్నీ యథోచితంగా ఉన్నాయి కూచిపూడి నృత్యం కూడా అమె అభ్యాసం చేసింది. అందులోను అరి తేరిందని అనిపించుకోగల సామర్థ్యమున్నది. విద్యావతి. రూపము, యౌవనము అందచందములుగల అమె పరియైన కూచిపూడి నృత్యాన్ని మూడు గంటల పేపు ముచ్చటగా ప్రదర్శించి చూపిస్తే అస్వదీయుల కూచిపూడి కళా ప్రచారోద్యమము సఫలశాల నిస్తుంది. అపుడు అఖిల భారతంలోను కూచిపూడి నృత్యకళ శిఖరాగ్రాన్ని అధిష్ఠిస్తుంది. మము బోట్ల క్రమ ఫలిస్తుంది. వచ్చే సంవత్సరం నాట్య సదస్సులో కేవలం కూచిపూడి నృత్యరీతులనే రత్న పాచేసే ప్రదర్శింపజేస్తానని శ్రీమతిఅపమాయా దేవి బాగ్దాన మిచ్చారు.

రెండవరోజున యువజోళ్లో 28 దేశాల వారి నాట్య ప్రదర్శనలలో ప్రత్యేక ప్రశంసా పాత్రమై కూచిపూడి నాట్య ప్రదర్శనలకు మన్నన్నల నందిం బంగారు మీడ్లును, నగదు బహుమతిని పొందిన శ్రీ లోకాడ తమ బృందంతో ప్రదర్శన లిచ్చారు. శ్రీలోకాడ కూచిపూడి నృత్యంలో మన్న ఇాండవ నైపుణ్యాన్ని ఆంజా పుణికి పుచ్చుకొని వివిధ రీతులలో మందిని ముగ్ధులను చేసే శివ తాండవం. కిరాతార్జునీయం, బాల గోపాల తరంగం. భామా కలాపం, మండూక శబ్దంమొదలైనవి. "జైపాన్ జైజపాన్" అనే జాపనీస నృత్యం ప్రదర్శించారు.

ప్రదర్శనానంతరం శ్రీ తాండవ కృష్ణగారు శ్రీ లోకాడను అభినందిస్తూ కూచిపూడి నాట్యానికి ప్రపంచప్రఖ్యాతి లభించడానికి వీరే కారకులన్నారు పురుష జపోచితమై వీర రస ప్రధానమైన కూచిపూడి తాండవ నృత్యాన్నికి లోకాడవారు ప్రతినిధులన్నారు గేయ నృత్యాలు బృంద నృత్యాలు రూపకల్పన చేసి అను సంధించుట ఒక ప్రత్యేకమైన సామర్థ్యమని ఆ సామర్థ్యంలో లోకాడ కడుంగడు ప్రసిద్ధులని అయన ప్రశంసించారు.

మూడవ నాట "ఒడిస్సీ" నృత్య బృందం వారిలో కుమారి కుంజమ్ చామ, శ్రీ రమణి రంజనులు "మంగళాచరణం" "బటు నృత్యం" "పల్లవి" "దశావతారం" మొదలయినవి ప్రదర్శించారు ఒరిస్సా సంగీత నాటక అకాడమీ వారి పరోయ సామభూతుల్ని పొందిన బృందం ఇది.

ఒరిస్సా దేశంలో శాస్త్రీయ నృత్య సంప్రదాయం లేదు పడు శేళ ఎనిమిది సంవత్సరాల క్రితం కేంద్ర అకాడమీ వారికి గ్రాంటు కోసం ఒరియా వారు దరఖాస్తు చేయగా దానిని శాస్త్రీయ నాట్యం కాదని వారు నిరాకరించారు. అపుడు ఒరియా వారు ఒక పద్ధతి నృత్యాన్ని సృష్టించి దలచి భరతనాట్య శాస్త్రీయసంప్రదగోచరిస్తుందని, భరతరాలుగా నాటిని నిలుపుకొంటూ, పోషించుకొంటూ అభివృద్ధి చేసుకొంటూ వచ్చిన ప్రాచీన సంప్రదాయానికి చెందిన వారు శ్రీ వరదా వారని అయన అన్నారు.

ఆ వయస్సులో అంతజనసమ్మతులతో, ఉచ్చైస్వరంతో వారు పాటపాడి అట ఆడి అభినయించి ప్రేక్షకుల్ని ముగ్ధుల్ని చేశారు. మైకు వుంటేనేగాని మూకీ శ్రోతులయ్యే నేటి రంగస్థల నటకులకు పలిగాక, వారి గంభీరమైన శాస్త్రీయమైన-శారీర. సంపదనే వరదాబారు మనల్ని ముగ్ధుల్ని చేశారని, పసలబారు ప్రశంసించి, ఈ భామా కలాపపు పద్ధతికి విజయనగరంలో ఒక గురుకులాన్ని ఏర్పరచి, దానికి వరదా వారిని కుల పతిగానియమిస్తున్నామని అన్నారు.

నృత్య పోటీలు

ప్రప్రథమంగా ఏర్పాటు చేయబడిన ఈ ఆంధ్రప్రదేశ్ నృత్యోత్సవాలలో నృత్యంలో పోటీలు ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని ఆక్రమించాయి. ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మొత్తంమీద 75మందిబాలబాలికలు పోటీ ప్రదర్శనల్లో పాల్గొనడానికి తమ పేర్లను నమోదు చేయించుకున్నారు. ఇందులో మద్రాసు గుంటూరు బందరు గుడివాడ, ఏలూరు రాజమండ్రి. కాకినాడ. విశాఖ పట్టణం. జయనగరం. శ్రీకాకుళం మొదలగు పట్టణములవారున్నారు, మమూరు 26 మంది నాట్యాచార్యులు ఉత్సవానికి బాలబాలికలకు శిక్షణ నిచ్చి తీసుకొని వచ్చారు. నృత్యప్రపంచంలో ఈపోటీలు సంచలనం ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాలుకలిగించి విజయవడంలో సందేహం లేదు. ఈ దిగువన నుదహరించిన వారికి అయా తరగతులలో కూచిపూడి. భరత నాట్యం అధ్యక్షులైన పనలవారు పనందయిన ఉపన్యాసమిచ్చారు ఆ ఉపన్యాసం పరస్పి గ్ధులైన, విస్మాదయులైన వారి హృదయాన్ని ప్రస్ఫుటీకరించింది. పాల్గొనబోయే కళాశిరులు. కళా ప్రదర్శనను అభినందించే యోగ్యత సుష్ఠుగా వుండాలని ఆయన అన్నారు. ప్రాచీన కళా రీతుల్లో ఒక నిశుద్ధమైన విశిష్టమైన శాస్త్రీయసంప్రదగోచరిస్తుందని, భరతరాలుగా నాటిని నిలుపుకొంటూ, పోషించుకొంటూ అభివృద్ధి చేసుకొంటూ వచ్చిన ప్రాచీన వంశానికి చెందిన వారు శ్రీ వరదా వారని అయన అన్నారు.

ఆ వయస్సులో అంతజనసమ్మతులతో, ఉచ్చైస్వరంతో వారు పాటపాడి అట ఆడి అభినయించి ప్రేక్షకుల్ని ముగ్ధుల్ని చేశారు. మైకు వుంటేనేగాని మూకీ శ్రోతులయ్యే నేటి రంగస్థల నటకులకు పలిగాక, వారి గంభీరమైన శాస్త్రీయమైన-శారీర. సంపదనే వరదాబారు మనల్ని ముగ్ధుల్ని చేశారని, పసలబారు ప్రశంసించి, ఈ భామా కలాపపు పద్ధతికి విజయనగరంలో ఒక గురుకులాన్ని ఏర్పరచి, దానికి వరదా వారిని కుల పతిగానియమిస్తున్నామని అన్నారు.

నృత్య పోటీలు

ప్రప్రథమంగా ఏర్పాటు చేయబడిన ఈ ఆంధ్రప్రదేశ్ నృత్యోత్సవాలలో నృత్యంలో పోటీలు ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని ఆక్రమించాయి. ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మొత్తంమీద 75మందిబాలబాలికలు పోటీ ప్రదర్శనల్లో పాల్గొనడానికి తమ పేర్లను నమోదు చేయించుకున్నారు, ఇందులో మద్రాసు గుంటూరు బందరు గుడివాడ, ఏలూరు రాజమండ్రి. కాకినాడ. విశాఖ పట్టణం. జయనగరం. శ్రీకాకుళం మొదలగు పట్టణములవారున్నారు, మమూరు 26 మంది నాట్యాచార్యులు ఉత్సవానికి బాలబాలికలకు శిక్షణ నిచ్చి తీసుకొని వచ్చారు. నృత్యప్రపంచంలో ఈపోటీలు సంచలనం ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాలుకలిగించి విజయవడంలో సందేహం లేదు. ఈ దిగువన నుదహరించిన వారికి అయా తరగతులలో కూచిపూడి. భరత నాట్యం పద్ధతులలో బహుమతులు లభించాయి

కూచిపూడి

సీనియర్ :-

1. ప్రథమ బహుమతి-కుమారి కోలా. త్రిపుర సుందరి (ఏలూరు)-తరంగం.
2. ద్వితీయ బహుమతి-కుమారి చల్లా ఉమ (విశాఖపట్టణం)-జతిస్వరం.
3. ప్రత్యేక బహుమతి - కుమారి కే. సుజాత (గుంటూరు) - భామా కలాపం.

జూనియర్ :-

1. ప్రథమ బహుమతి-కుమారి గద్దె లత (ఏలూరు)-భామా పట్టాభిషేకళద్దం.
2. ద్వితీయ బహుమతి - కుమారి ఎస్. జ్యోత్స్నాకుమారి (ఏలూరు)-దశావతార శబ్దం.
3. ప్రత్యేక బహుమతి - కుమారి ఎ. అమరాధ (ఏలూరు)-జతిస్వరము

భరత నాట్యం

సీనియర్ :-

1. ప్రథమ బహుమతి - కుమారి కంటుల సత్యవతి (గుంటూరు)-తిల్లాన.
2. ద్వితీయ బహుమతి - కుమారి ఎం. రమాదేవి (విజయనగరం)-జతి స్వరం.
3. ప్రత్యేక బహుమతి - కుమారి వి. విజయ వెంకటరత్న కుమారి (భద్రవాడ)-తిల్లాన.

జూనియర్ :-

1. ప్రథమ బహుమతి - డి. శారదా కుమారి (విజయనగరం) -అలరిప్పు
2 ద్వితీయ బహుమతి - కుమారి తంగిరాల సత్యవాణి (రాజమండ్రి) - వర్ణము.
3. ప్రత్యేక బహుమతి - కుమారి భాగవతుల సత్యవతి (విజయనగరం)-వర్ణము.

ఈ బహుమతులను పొందిన వారికి శిక్షణ నిచ్చిన నాట్యాచార్యులకు కూడా సన్మానాలు జరిగినవి.

ఆఖరు రోజైన వాల్గవరోజున కూచిపూడి నాట్యాచార్యులు శ్రీ చింతా కృష్ణమూర్తి గారికి "భరత నాట్యకళా ప్రవీణార్ణ" బిరుదాన్ని, బంగారు పతకాన్ని యిచ్చి శాస్త్రీయ కాలువను కప్పి సత్కరించారు. శ్రీ చింతాకారు తమకు అపపిన సత్కారానికి సమాధాన మిస్తూ ఇది పిద్దేంద్రుల వారికి జరిగిన సన్మానమ ని నా ము భావిస్తున్నామని. ఈ సన్మానం కూచిపూడి నాట్యాచార్యులందరకు జరిగిన సన్మానంగా వంశాన్ని విస్తున్నామని కూడా అన్నారు.

వృద్ధ కళా కారులైన శ్రీ దువ్వూరి జగన్నాథ శర్మగారికి కూడా సన్మానం జరిగింది వీరు విజయనగరంలో రాజా గారి సంగీత కళాశాల ప్రారంభించిన పుడు శ్రీ ద్వారం వెంకటస్వామి నాయుడు. శ్రీ అదిభట్ల నారాయణ దాసుగార్లతో సహా నాట్యాచార్యులుగా నియమితులై వారు చాలాకాలం కళాశాలలో ఆదార్య పదవిని అధిష్ఠించారు వందల కొలది శిష్యు లాండ్రను తయారు చేశారు విజయనగర సాహిత్యవ్యాసాలైన ప్రఖ్యాత వక్తకి శ్రీమతి కళావరు రిలగు వీరి శిష్యురాలే వీరు రచించిన అనేక వ్యాసాలు పత్రికలలో ప్రచురిత మైనాయి ఆ వ్యాసాలన్నీ సంపాదించి ప్రత్యేకసంపుటిగా ప్రచురించినట్లయితే నాట్య లోకానికి ఎంతో ఉపయోగం అకాడమీ తరపున శ్రీ పనస వారు వీరికి నెలకు 40 రూపాయల పారితోషికాన్ని కూడా బాగ్దానం చేశారు.

సన్మానితులలో అబ్బూరి వీరాస్వామి రాజు గారి శిష్యుడు. శ్రీ చిటికెల దాలి నాయుడుగారు కూడా వున్నారు

ప్రత్యేక ప్రదర్శన నిచ్చిన కుమారి రత్న పాప. లోకాడ వరసింహారావు, ఒరిస్సా నర్తకి నర్తకులు శ్రీ వరదా అదిభారాయణ గార్లకు గౌరవ సన్మానాలు జరిగినవి. రంగస్థలాలంకరణము చేసిన చిత్ర కళాకారులు శ్రీ అట్యాకుల పైడి రాజు గారికి అకాడమీ తరపున 500 రూపాయలు బహుమతి నిచ్చి సత్కరించారు.

కూచిపూడి నాట్య విశిష్టత. పునరుద్ధరణ మార్పులు మొదలయిన వానికి గురించి ఉపన్యసించి. వ్యాసములు చదివిన శ్రీయుతులు తాండవ కృష్ణబందారు డి మెట్ల కృష్ణ శ్రీమతి సుమతి కళాశాల గార్లకు కూడా సన్మానాలు జరిగాయి

నాట్యకళా పరిషత్

ఈ విజయనగర నృత్యోత్సవాల పరితంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ నాట్య పరిషత్ ఆవిర్భవించి ఈ ఉత్సవాలకు నిచ్చిన నాట్యాచార్యులు కళాకారులు పత్రికా సంపాదకులు సభ్యులు ఆరుగురి అకాడమీ అధ్యక్షులైన శ్రీ పనస సూర్యచంద్రరావుగారి ప్రోత్సాహ ప్రోద్బలాలతో ఒక సమిష్ట సంస్థ-ఆంధ్రప్రదేశ్ నాట్య పరిషత్ కూచిపూడి నాట్య కళాశిక్షణకు కృషి చేసే నిమిత్తం రూపొందించారు

తొత్తిగా పర్యవేక్షణ పరిషత్ కార్యదర్శి శ్రీ లోకాడ వరసింహారావు మూడవ నాటి తిలకించి ఈ క్రింది వారిని కార్యవర్గ సభ్యులుగా ప్రకటించారు

(శ్రీ కే. కృష్ణమూర్తి (గౌరవ కార్యదర్శులు) శ్రీ డి వెంకట్ కుమారి కార్యదర్శులు శ్రీమతి సుమతి కళాశాల (కోశాధికారులు), శ్రీ లోకాడ వరసింహారావు (కార్యదర్శి (లోకాధికారులు) శ్రీ తాండవ కృష్ణ (సహాయ కార్యదర్శి) శ్రీయుతులు వేదాంతం సత్యనారాయణ శర్మ, వెదాంతం జగన్నాథ శర్మ ఆ హెచ్ కనకారావు సుబరాజు రామకృష్ణ(కార్యదర్శి (మిగతా రేపటి సంచికలో)

కథానిక:

"వెయిటింగ్ రూమ్"

"పోనీ యియ్యకూడదూ!" అంది యువతి. వృద్ధుడు జాలిగా మోహం పెట్టాడు!

ఇవ్వకే తప్పలేదు నడివయస్కునకు. సిగరెట్ అంటించుకొని, అగ్గిపెట్టె తిరిగి యిచ్చేశాడు వృద్ధుడు. నిమురుగా తిమబొన్నాడు నడివయస్కుడు.

"ఎందుకుబాబూ అంత కోపం... అటూ" ని పేరెమిటితల్లి"అని యువతి వైపు చూపాడు వృద్ధుడు.

"నీ పనేదో నీవు చూసుకోయిదన్నీ నీ కెందుకు? అడుక్కుతినే వాళ్ళని అల్లర్లేని సమయాలు లేవు"అని చిల్లరతిని యియ్యలోతున్న నడివయస్కునకు"నా

వేలూరి చంద్రశేఖర్

పేరు నరళ... ఊయన మా అన్నయ రఘు" అన్న నరళసమాధానంతో పాన్పు కలిగించింది:

"నరళా! నమిటి నీకేమైనా పిచ్చా" అన్నాడు నడి వయస్కుడు!

"నిజ. బాబూ! ఒకరకమైన పిచ్చి వల్లనే మనుష్యుల హాంతకులు గా మారుతున్నారు యీ రోజుల్లో! " సిగరెట్ పొగను వదులుతూ అన్నాడు వృద్ధుడు!

"అశ్చర్యంగా తేరి పార చూశాడు నడివయస్కుడు వృద్ధుని!

"అటువంటి హాంతకుని కథ చెప్తాను వింటారా?"

అడిగాడు వృద్ధుడు!

"షటప్! ముందు బయటకు నడు" కొంచెం గట్టిగా చెప్పాడు నడి వయస్కుడు.

నరళ వైపు చూసాడు వృద్ధుడు!

పోనీలే అన్నయా! బైగడస్తుంది చెప్పనీ!" అంది నరళ రఘు వైపు చూస్తూ!

నరళా!--" ఆశ్చర్యపోయాడు రఘు.

"కథ పుట్టు పూర్వోత్తరాలు!"

వృద్ధునితో

"విను తల్లీ!------మీరు కూడా బూ"

నెమ్మదిగా మొదలెట్టాడు వృద్ధుడు.

"మనస్సులో పుట్టిన బాధ పదిదిరో చెప్పకోంటే పోయేదేమీ దాగదు! అసలు కథ కూడా అంతే! నాకు పదేళ్ళ వయస్సు రాకముందే నా తల్లిదండ్రులకు గతులైపోయారు! నా తల్లి నా చెల్లెలి నా నర్వస్వంగా బాధి చారు అమ్మకూడా మా యిద్దర్ని కళ్ళల్లో పెట్టుకు పెంచింది నా తండ్రి గడిచిన అస్తివల్ల ఆర్థిక యిబ్బంది మా కెప్పుడూ బాటిల్లలేదు. నాకు చెల్లెలికే అమితమైన ప్రేమ! ఎక్కడికి వెళ్ళినా నేనే దగ్గరం కలిసి వెళ్ళేవాళ్ళం. ఎక్కడా చూసినా మేమిద్దరం కలిసే కనబడేవాళ్ళం ఎంతో వాత్సల్యంగా నాకు చెలెలంటే అదిచూసి అమ్మ ఎంతో సంతోషించేది! కాని ఆమెకూడా మమ్మల్ని విడిచి వాళ్ళ తండ్రి వద్దకు వెళ్ళిపోయింది. ఎక్కడ ఉన్నదో ఎలా వున్నదో నాకు తెలియదు. నేను నమ్మలేదు."

"ఏం.....ఎందుకనమి?" మళ్ళీ ప్రశ్నించింది నరళ!

"నాకు తెలుసు! మగుణ చాలా మంచి నిగ్రహం కల మనిషి!"

నరళ మౌనం వహించింది. వృద్ధుడు రమువైపు తిరిగాడు. రము ఎందుకో వడిపోతున్నాడు. ఒళ్ళంతా చెమటలు.

ఏమిటిబాబూ అలా వున్నారు" ప్రశ్నించాడు వృద్ధుడు.

"ఏం లేదు. నాకథకూడా అంతే నా భార్యను హత్యచేసి, ఆమె ఆత్మహత్య కేమకోందని లోకంచే నమ్మించాను. నేను హంతకుణ్ణి "గట్టిగా చెప్తున్నాడు రము వికృతంగా నవ్వుతూ.

'నువ్వు హంతకుడిలాగా కనబడటం లేదు బాబూ! నువ్వు చాలా మంచి వాడివి!" తలోకి చేతులు పోనిస్తూ అన్నాడు వృద్ధుడు.

"మంచివాణ్ణి! కాదు.....మంచి హంతకుణ్ణి!" మళ్ళీ నవ్వు.

"బాబూ..."

"అన్నయా..."

"కాలాలు లేవు యీ డైరీ చూడండి" అటూ పాటు కేబుల్లోంచి డైరీ తీసి ప్రాసిన భాగాన్ని చదివి చూపి చాడు.

వృద్ధుడు ఆత్రుతతో డైరీని తీసుకొని చూశాడు

అందులో యిలా వుంది.

"భార్య కథనాని పాలలో విషం కలిపి యిచ్చి చంపాను. నా అనందానికి అమె అడ్డు అదుకే అమెకి శిక్ష"

వృద్ధుడు వెంటనే రెండుపొర్లుచప్పట్లు కొట్టాడు.

వెంటనే నలుగురుపోలీసులువచ్చారు. రము ఆశ్చర్యపోయాడు

"ఏమిటిదంతా అని ప్రశ్నించాడు రము

ఏమిటా! నాచెల్లెలికి నువ్వు విధించిన శిక్ష! పశిక్ష" అటూ తన కృత్రిమ వేషాన్ని నిర్మూలించాడు వృద్ధుడు.

"అ...మిస్టర్ రాక్స్!" ఆశ్చర్యపోతుదయ్యాడు రము

"అవును నేనే రమూ! నా అసలు పేరుకి కేమయింది ప్రాణాన్న ఎక్కువగా కాపాడిన నాచెల్లెలి ప్రాణం కోసం నేనెలాగ తలియాలి నే అమెను నేను ప్రేమించాను తలియాలి నే అవసరం లేదు ఎందుకంటే నా చెల్లెలున్నప్పుడు నే నాకేమిచ్చేవాడు నీ యిష్టాలే చూడలేదు నీతల్లి దండ్రులు ఒప్పుకున్నారు మా పెళ్ళానికి నీ గురించి నువ్వెక్కడి వున్నదీ నీతెలుసు నరళ నలిసుంది నేను ప్రయత్నం కలిగిగా పనిచేస్తున్నాను. నరళ సహాయంతో ఒక హంతకుణ్ణి పట్టుకోగలిగాను." నెమ్మదిగా వివరించాడు రావు!

నరళా దుఃఖాన్ని అవుపోలేకపోయింది కాపురుషుడు

"అన్నయ్యా!" గట్టిగా అని రావుపేపు చూసింది నరళ! "లేదు నరళా! ఇది నీ తప్పిన్నా!" అమెను దగ్గరకు తీసుకొంటూ అన్నాడు రము

నరళ నిరాశపూరిత పదవితో రావు వైపు చూసింది

చిరునవ్వుతో అమె కన్నీటిని తుడిచాడు రావు!

"నా కథ కూడా అంతే! నా చెల్లెలి కోరికపలన మంచి యిల్లు కట్టించాను! చెల్లెల్ని బాగా చదివించాలనుకొని మొదట్నుంచీ బాగా చదివించాను. నేను అంతా చదవలేక పోవడానికి, పొలం వ్యవహారాలు మొదలైనవి కారణం. కాలేజీలో చేరిన కొన్ని నెలల తరవాత నా చెల్లెలిలో కలిగిన మార్పును గ్రహించాను. ఎప్పుడూ ఏవో పూ పా లో కా ల్లోవిహరించేది. ఏవేవో పిచ్చిపిచ్చి గీతలతో బాగిశాలు పాడుచేసేది. పరిస్థితి అర్థంకాని నేను పలువిధాల ఆలోచించాను! చివరికి యిది ప్రేమవ్యవహారం అని గ్రహించాను. నేననుకొన్నదే నిజమైంది. ఒక యువకుని ప్రేమించింది! నా చెల్లెలికి వివాహం చెయ్యబుద్ధికాలేదు. ఎప్పుడూ చెల్లెలు నా ఎదుటే వుండాలని వించింది. పోనీ ఆ యువకుడు యిల్లరికం ఉంటాడేమో నని ప్రశ్నపడ్డాను. అది భ్రమగానే నిలిచిపోయింది. నా చెల్లెలి మనమే ప్రధానంగా కోరుకొన్న నేను అమెకి వెంటనే పెళ్ళిచేశాను. చెల్లెల్ని చూసి చాలా రోజులయిందని అనుకొని నా భార్యతో కలసి వెళ్ళాను అక్కడికి వెళ్ళేసరికి అమె తనువుచాలించి వుంది. నా చెల్లెలి మరణానికి కారణం కోరుకొన్న నేను అమెకి వెంటనే పెళ్ళిచేశాను. ఇదంతా నా తప్పనే భావించాను. నా చెల్లెలి పేరు సుగుణ! వివాహమైన కొత్తలో నేను రోజూ పొలానికి వెళ్లేవాణ్ణి! చాలా సంతోషంగా కనబడుతున్న నా చెల్లెల్ని చూసి ఎంత ఆనందంగా వుండేది! కాని అదీ ఎక్కువరోజులు నిలువలేదు నా చెల్లెలిలో మార్పును గ్రహించాను. చాలా బాధగా కన్పించేది ఎంతో పుణ్యసేవత నిండిన మొహం నన్ను చాలా కలవర పరిచేది కొంతకాలం తరవాత వుండబట్టలేక అడిగితే తనకన్న తల్లి చాలా హింసిస్తున్నాడని యిదివరకటిదంతా కనిపించేమ అని అతనొక జాగు లోకినీ. మాదర అని తెలియజేసింది నా కు అతని మీద నలిపి కోపం వచ్చింది. కాని నా చెల్లెలిమీదగల ప్రేమతో అతన్ని ఏమీ అనలేకపోయాను నా హృదయం పగిలిపోయింది నా అశా సౌధాలన్నీ కుప్పకూలిపోయాయి ఎవరికోసమైతే జీవిస్తున్నానో వారే జీవితమే నరకమైనప్పుడు నేను జీవించటం ఎందుకుకో అని ధైర్యం అమ్మకొని. మనశ్శాంతికై చేతి సారాయి మొదలెట్టాను కానీ అదులో మా శాంతిలేదని తలుచుకొన్నాను తిరిగి యింటికి వచేశాను. చెల్లెల్ని చూసి చాలా రోజులయిందని అనుకొని నా భార్యతో కలసి వెళ్ళాను అక్కడికి వెళ్ళేసరికి అమె తనువుచాలించి వుంది. నా గుండె ఆగిపోయింది. ప్రక్కనున్న నా భార్య నా చెల్లెలు... ....."

వృద్ధుడు పోట్లో గుడ్డకుక్కుకొంటు న్నాడు దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక!

"ఏమైంది సుగుణా....." ప్రశ్నించింది నరళ!

"నాకు తెలుసు! సుగుణ చాలా మంచి నిగ్రహం కల మనిషి!"

నరళ మౌనం వహించింది. వృద్ధుడు రముపైపు తిరిగాడు. రము ఎందుకో వడిపోతున్నాడు. ఒళ్ళంతా చెమటలు.

ఏమిటిబాబూ అలా వున్నారు" ప్రశ్నించాడు వృద్ధుడు.

"ఏం లేదు. నా కథకూడా అంతే నా భార్యను హత్యచేసి, ఆమె ఆత్మహత్య కేమకోందని లోకంచే నమ్మించాను. నేను హంతకుణ్ణి "గట్టిగా చెప్తున్నాడు రము వికృతంగా నవ్వుతూ.

'నువ్వు హంతకుడిలాగా కనబడటం లేదు బాబూ! నువ్వు చాలా మంచి వాడివి!" తలోకి చేతులు పోనిస్తూ అన్నాడు వృద్ధుడు.

"మంచివాణ్ణి! కాదు.....మంచి హంతకుణ్ణి!" మళ్ళీ నవ్వు.

"బాబూ..."

"అన్నయా..."

"కాలాలు